

GÖTEBORG, SCANDINAVIUM, 10. MAJ 1974 Alt gik galt... men David er David !

»Uha, mind mig ikke om Göteborg,« siger David, »alt, simpelt hen alt, gik ad pommere til. Da vi kom til byen, kunne vi ikke komme ind på hotellet for fans. Da vi endelig var blevet listet ind, fik vi at vide, at vi godt kunne gå igen. Man ville ikke ha' os boende, når vi skabte sådan en ballade udenfor. Så måtte vi ud at finde nyt hotel - og så var klokken blevet så mange, at vi ikke kunne nå at afprøve lydanlægget inden koncerten. Det er en ting, jeg aldrig går med til igen. Det kom til at lyde som en brækket arm. For at

gøre dagens uheld komplet, rev jeg en stor flænge i mine bukser, idét jeg skulle gå ind på scenen...men fansne var pragtfulde!«

Ja David! Og dine 5000 tilhørere minus et styk meget kendt svensk popidol, hvis navn, vi ikke skal nævne, var flintrende ligeglade!

De ville bare se dig - og om du så bare havde stået foran dem og skrælet en spand kartofler, ville de have været lige lykkelige.

Bare det, at du kommer og vi får lov til at se dig...mere forlanger vi ikke!

